

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Táboře rozhodl předsedou senátu JUDr. Pavlom Lukačejdou jako samosoudcem v hlavním líčení konaném dne 28. června 2018

takto:

Obžalovaná

[celé jméno obžalované], rozená [příjmení] narozena [datum] v [obec], nezaměstnaná, trvale bytem [adresa],

je vinna, že

v období od 28. 4. 2017 do 17. 1. 2018 v [obec], okres [okres], [obec], okres [okres], ani jinde ničím nepřispěla na výživu svého nezaopatřeného syna [jméno] [celé jméno poškozeného], [datum narození], ačkoli si byla této své zákonné vyživovací povinnosti vědoma a co do způsobu úhrady a výše jí byla konkretizována pravomocným rozsudkem Okresního soudu v Táboře sp. zn. 30 P 249/2007 ze dne 11. 9. 2012 částkou 1.500 Kč měsíčně, splatnou vždy do každého 30. dne v měsíci předem, do zletilosti syna tak k rukám jeho otce [celé jméno poškozeného], bytem [adresa], dluží částku 3.000 Kč, k rukám zletilého syna [jméno] [celé jméno poškozeného], bytem [adresa], dluží částku 9.000 Kč,

tedy

úmyslně neplnila svou zákonnou povinnost vyživovat jiného po dobu delší než 4 měsíce,

čímž spáchala

přechin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 5 (pět) měsíců nepodmíněně.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon uloženého trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu se obžalovaná zavazuje povinností nahradit poškozeným

- [celé jméno poškozeného], bytem [adresa],

- [jméno] [celé jméno poškozeného], bytem tamtéž, škodu ve výši 9.000 Kč.

Odůvodnění:

Hlavní líčení bylo konáno v nepřítomnosti obžalované, neboť byly splněny podmínky ustanovení § 202 odst. 2 tr. řádu. V tomto hlavním líčení byli slyšeni jako svědci [celé jméno poškozeného] a [jméno] [celé jméno poškozeného]. Jako listinné důkazy byly provedeny zprávy úřadu práce, rozhodnutí, potvrzení o studiu, osobní výkazy obžalované a zpráva probační a mediační služby.

Obžalovaná v přípravném řízení uvedla, že z manželství s [celé jméno poškozeného] se jí narodili dva synové, kteří byli dáni do výchovy [celé jméno poškozeného]. Měla přispívat na syna [jméno] [celé jméno poškozeného] částkou 400 Kč měsíčně. V roce 2012 bylo výživné upraveno tak, že na [jméno] měla přispívat částkou 1.500 Kč měsíčně. Od měsíce dubna 2017 až do doby výslechu vyživovací povinnost na [jméno] neplní.

Výpověď obžalované potvrzuje [celé jméno poškozeného], který uvedl, že obžalovaná skutečně výživné nehradí, takže na výživném za žalované období jemu dluží částku 3.000 Kč a nezl. [jméno] [celé jméno poškozeného] dluží částku 9.000 Kč. Totéž potvrdil i [jméno] [celé jméno poškozeného].

Z rozsudku OS [okres] ze dne 11. 9. 2012 sp. zn. 30P 249/2007 vyplývá, že matka se zavazuje počínaje dnem 1. 9. 2012 přispívat na výživu [jméno] [celé jméno poškozeného] částkou 1.500 Kč měsíčně splatných vždy do každého 30. dne v měsíci předem k rukám otce. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 22. 10. 2012. Z opisu rejstříku trestů vyplývá, že obžalovaná byla pro neplacení výživného 2krát souzena. Vždy jí byl ukládán výchovný trest. Z potvrzení o studiu [anonymizována dvě slova] školy, [anonymizována dvě slova] [anonymizováno] a [anonymizována dvě slova] a [anonymizováno] [obec] vyplývá, že [jméno] [celé jméno poškozeného] je od 1. 9. 2015 studentem denního studia této školy. Tuto skutečnost potvrdil i [jméno] [celé jméno poškozeného] s tím, že bude pokračovat v dalším vzdělávání i nadále.

Z provedených důkazů vyplývá, že obžalovaná, a ta to ani nepopírá, v období od dubna 2017 až do ledna 2018 neplnila svou vyživovací povinnost vůči synovi [jméno] [celé jméno poškozeného]. To potvrdil jak [celé jméno poškozeného], tak i [jméno] [celé jméno poškozeného]. Obžalované nic nebránilo výživné hradit, když v této době nebyla vedena v evidenci úřadu práce jako nezaměstnaná a nepobírala žádné dávky státní sociální podpory, ani dávky v hmotné nouzi. Za tohoto stavu zcela úmyslně neplnila svou vyživovací povinnost po dobu delší než 4 měsíce. Tím naplnila znaky přečinu zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku.

Společenská škodlivost jednání obžalované spočívá v tom, že tato po dlouhou dobu neplní vyživovací povinnost na své děti, což vyplývá z rozhodnutí OS [okres] pod sp. zn. 1T 141/2014 a 3T 68/2017. Těmito rozhodnutími byla odsouzena pro stejnou tr. činnost. Jelikož obžalovaná se nynější tr. činnosti dopustila ve zkušební době podmíněného odsouzení pro stejnou tr. činnost, byl jí uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 5 měsíců a pro výkon tohoto trestu byla zařazena do věznice s ostrahou. Soud ukládal obžalované nepodmíněný trest také proto, že probační a mediační služba nedoporučila uložit jiný výchovný trest, tj. trest obecně prospěšných prací.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání do osmi dnů od doručení opisu rozsudku prostřednictvím Okresního soudu v Táboře ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může ho napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh, a to ve lhůtě, v níž může podat odvolání obžalovaný. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě, v níž je lze podat, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda ho podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Právo podat odvolání nepřísluší tomu, kdo se ho výslovně vzdal. Odvolání je nutno podat ve třech vyhotoveních.

Tábor 28. června 2018

JUDr. Pavol Lukačejda
soudce